

استفاده از روش برنامه ریزی ریاضی چند دوره‌ای در تعیین الگوی بهینه کشاورزان

جواد ترکمانی - عباس عبد شاهی

دانشیار و رئیس گروه اقتصاد کشاورزی - دانشگاه شیراز

دانشجوی دکترای اقتصاد کشاورزی دانشگاه شیراز

تعیین الگوی بهینه بهره‌برداریهای کشاورزی از اهمیت خاصی برخوردار است. با استفاده از این الگوی می‌توان حداکثر درآمد حاصل از صرف میزان معینی از نهاده‌ها یا حداقل هزینه ایجاد ترکیب خاصی از محصولات را تعیین نمود. برنامه ریزی ریاضی از روش‌های دستیابی به الگوی بهینه است. با این حال، استفاده از نوع خطی متداول‌ترین آن تنها می‌تواند برنامه بهینه یک سال زراعی را تعیین نماید. هدفی اصلی این مطالعه معرفی کاربرد روشی در قالب برنامه ریزی پویا است که قادر است تغییرات احتمالی مربوط به دوره‌های زمانی مختلف را در برنامه ریزی واحد کشاورزی مورد توجه قرار دهد. آمار و اطلاعات مورد نیاز با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی از کشاورزان استان فارس جمع آوری شده است. نتایج حاصل از این مطالعه نشان داده که در سال اول به علت کمبود سرمایه، لوبیا که محصولی سرمایه بر است وارد الگو نشده است در سال دوم محصولات دیم از نظر میزان سرمایه به تعادل رسیده‌اند و زمین به عنوان عامل محدوده کننده برای این دسته از محصولات درآمده است. با این حال، محصولات آبی هنوز با مشکل کمبود سرمایه مواجه هستند. در سال سوم، با افزایش سرمایه، مقداری از زمین به کشت لوبیا اختصاص داده می‌شود و از سطح زیرکشت عدس آبی کاسته شده است. در این سال سطح زیرکشت گندم آبی ثابت می‌ماند. در سال پنجم الگوی به تعادل می‌رسد. بعارت دیگر سطح زیرکشت گندم آبی به میزان حداقل باقی می‌ماند. در سال پنجم الگوی ارزش کنونی سود ناخالص محصولات وارد شده در الگوی مورد نیاز یعنی یک هکتار می‌رسد. عدس آبی از الگویی حذف می‌شود و سطح زیرکشت لوبیا به $2/5$ هکتار می‌رسد. در این حالت، محدودیت سرمایه از بین می‌رود و محدودیت زمین موجب ثابت ماندن سطح زیرکشت محصولات آبی می‌شود. نتایج حاصل نشان داده که ارزش کنونی سود ناخالص محصولات وارد شده در الگوی در طول افق برنامه ریزی بیش از ۴۵ میلیون ریال است. نتایج تحلیل حساسیت نشان داده که بازده برنامه‌ای این الگو دارای انعطاف قابل ملاحظه‌ای است. به طوری که در دامنه وسیعی از تغییرات سود ناخالص قیمت‌ها و هزینه‌ها، بازده برنامه‌ای الگوی ارائه شده بدون تغییر باقی می‌ماند. همچنین با تغییر میزان عوامل تولید، بازده برنامه‌ای در دامنه وسیعی از این تغییرات بدون تغییر می‌ماند. نتایج این مطالعه نشان داده که تنها نهاده‌ای که تغییرات کمی در آن باعث تغییر تابع هدف می‌شود میزان سرمایه است.